

волять цѣлата чета да се яви на *Агликина поляна*, тия, които се отзоватъ тамъ — да чакатъ изгубенитѣ или разпрѣснатитѣ другари. Това се потвърждава отъ факта, че слѣдъ смъртъта на Караджата и фаталния бой при Бузлуджа, останалитѣ живи четници дѣйствително дошли на *Агликина поляна*.

Важно е обаче и това, че въ самия градъ Сливенъ много възстаници и младежи чакали Х. Димитровото пристигане. Още прѣзъ пролѣтъта на сжщата година сливенеца *Илия Господиновъ*, отдѣленъ отъ четата на *Дьдо Желю*, събира мнозина сливенци и други и се подсланя въ *Матейската планина* (до Сливенъ), дѣто чакалъ да се присъедини съ Х. Димитръ. Споредъ даннитѣ на Поборникъ-опълченското списание, въ четата на *Илия* имало около 200 отборъ юнаци, между които и българи отъ казашкия полкъ на Чайковски, който кватирувалъ тогава въ Сливенъ.¹⁾

Съ слуха за смъртъта на Х. Димитръ и разпиляването на четата му *Гунчо* не се отчайва и рѣшава да подигне самъ възстанието въ Сливенъ. Сливенци, които сж възлагали голѣми надежди на Х. Димитровото идване въ Сливенъ, слѣдъ неочаквания ударъ въ Бузлуджа отпадатъ духомъ и посвѣтвали *Гунчо* да отложи възстанието за по-благоприятно врѣме. Часть отъ четата му се разпрѣсва, а за отмъщение, *Гунчо* заедно съ *Харбовци*, сжщо отъ Сливенъ, ударватъ на турската поща, която минавала прѣзъ *Джендемдере*, надъ Сливенъ. Това било на 12-и Августъ; по тоя случай цѣлата турска полиция и войска въ Сливенъ става на кракъ. *Гунчо* обаче не доживява да види плановетѣ си осществени: той пада убитъ въ четата на *Харбоолу*, другъ сливенски войвода.²⁾

И тъй, на 7-и Юлий, въ недѣля по обѣдъ, Х. Димитръ стига въ с. *Караесенъ*, на разстояние три часа отъ Дунава. Тукъ съглеждатъ, че сж сподирени отъ голѣма турска сила, смѣсъ отъ редовна войска — черкези и башибозуци. Числото на тая сганъ е надминавало 500 души.³⁾ Именно тукъ става и първото сражение на тая Х. Димитрова чета, която е избила много турци, между които двама мюлезими, а дава

¹⁾ Илия Господиновъ или Гунчо е чакалъ Х. Димитръ въ Матейската планина отъ 4-ий априлий (1868 г.). Скоро Гунчо се съединилъ съ Харбоолу, войвода на по-малка чета (развалъ се е Тодоръ, братъ на Янко Харбовъ, отъ сѣмейството Харбовци, които сж били привилегироваи сливенци, като защитници на мѣстнитѣ проходи и майстори на прочутитѣ сливенски шишинета — карабини). Братътъ на Илия Господиновъ — Стефанъ Господиновъ или „Хитрия“ е влизалъ въ Х. Димитровата чета.

²⁾ Ср. Побор.-Опѣл., кн. IV-VI, стр. 21.

³⁾ Очевидецътъ Македонски дава по-голѣма цифра,